

Esketési beszéd.

„Előkerül napján a nap, melyen Isten tudatni fogja, hogy
 ki az övé.” Ekkép hangzanak nekivásniuk mostani ketisszakarának szavai, mely-
 ket önökhez intérek, tiéd. joggal, s mindegy veretlőcsillagot mutatva az, mely
 önöknek a jövő bizonytalanságának leucien kényatott kelkeit az igaz boldogság
 biztos kikötőjébe fogja veretni. — Páloskodás láncolat Israel káborában, köres és
 Ahson békés intézményei ellen Korach és lársai léptek föl vendavasó követelésé-
 vel, békétlenséget idétek elő; míg végre fölviradt a nap, melyen megmutatta
 Isten, hogy ki az övé — ki a szék; a békétlen Korach és lársai megsemmisíté, a
 ékesrevelő Ahson pedig meggyilkolva. — Ahson jótartást nyújtott el tiéd is,
 sőt 23711 wile 23711: hovenik a békét s törekednek békességet után; — mert egyet a bi-
 keség örete az, mely az embert boldogítani képes. Kinek létezik-e boldogított éres
 annál, mint midőn a miében békességet kapot? Midőn a béke nyugalmat hozott: k
 gyait a szív minden rejtete fölé s kiegyenliti a sokféle elérhetetlen kívánság har-
 tait egymással és a megelégedés s szorongással való kibékítés öretével árasztja
 el bensőnkét? Kétezik-e magasabb kép annál, mint midőn a család tagjait fűzi
 egymáshoz a békesség a kölcsönös szeretet s öreketársi kapcsolattal? Mily szép s mily
 kellemes az, midőn a természet kötelei, melyek egy befűrt a saládot, a békétlen-
 ség által meg nem tarthatók! Kétezik-e boldogított éres annál, mint midőn
 elmondhatjuk, hogy a világ harcában így tudunk életkedveinket irányítani; hogy
 örekkörébe nem jöttünk senkivel s hogy békességben élünk minden emberrel?
 Ezen három irányban ígykeresnek önök, tiéd. joggal, Ahson példáját követve,

a boldogság utján haladni, Szívvel, békével, elgedettség nélkül közelebb
mindenk; szeretők és ápolják a családi békességet és közelednek minden
bennel békében élni. Akkor bátran tekinthetnek az élet valódi boldogság
szűrei elé, mert Önmagukat is el lesz mondható a szerencsés sava: "3 43.1 28"
1891. 11. 5. Eljár magában a nap, midőn az örökösök tudatni fogja, hogy ki az
őse, kit szeret és kit ő is meg minden kegyelmei szerettel. Amen.

Budapestben 1891. VII. 5. J. u. 5. napján.

Dr. János és Wellmann Malvin.

Jan 12/005

Estetési beszéd.

Tisztelt jegyzők! - midőn én az imnapélyes órában zétemek sine et' lépnek, hogy meg-
köszölök előtte azon szent fogynak, mely önökkel egész életünkön egymáshoz fűzi, mely nyelv-
hán resti jövendő' boldogságunkat kívánják, e magasraos perveketben szeretünk meg-
kötésakaráinkat szavat inkérem önökkel: 17220 pr, hogy megpu-
kékereket arról, s csakkedjétek minden parancsolatomat, s legyetek szentek zéteketekmel.

17220 pr hogy megpukelekeremek ezen napról, amidőn szivük legfőbb része, legfőbb-
kivánsága telgyeült, folytan semmik etől lebeggen e pervek imnapélyes képe, midőn
ztem etől fűzik egybe szívüket, melyek sine meplatták' egyvált, sohas engedjék, hogy
elmosodjék sziveikben az élet sine legzebb napjának emléke, hanem szüntelen
figyelemre azzá, kicérje önökkel e napnak emléke életük minden uján. Ha a saos
crapirá tán önökkel sem fogja kímélni s minden lakókba kovanként bír is bánat
fog bevonulni, így ezen nap emlékeinek magasztos öröke nem fogja engedni, hogy az
telgyeuen kényves önökkel, mert e megpukelekeremél eszközbe jutnak azon rész fo-
radalmak, melyek meplatták' az ztem etől nyugtan magukra vállalták, vagy
szivük reflexében elhatározták, 17220 pr s csakkedni fogják ztem parancs-
át, kevesetül is fogják vinni mai fogadalmaitak, melyek egymásmal legörzeletlenebb
boldogítását célozzák. Mert nem tisztán önkényes elhatározási fogadalam az, mi
az önök szívét ma etöltti, hanem zétemek keparentebb keparuinyebb jutalmak
igéző parancsolata az, hogy minden szívvel oda kell hatnunk, hogy a család' szentely
kirtságát s önkényes rándjót semmi etikel se engedjék megpravaadni. Ha tehát
a mai nap emlékeinek fogadalmas hatása alatt, körös erővel bíreketek ztem is

születésem óta fogadalmi kötelességem, hogy az 1812. és 1817. években születtem, és mindenkor közeledtem az országomhoz, és minden lépéseimet a boldogság fényes sugarával fogva követtem. Amor.

Budapest 1891. VII. 5. d. u. 3. évek.

László Antal és Mátrai Péter.

Van/2/006

Értekezési beszéd.

„הַיְהוָה יִשְׁמַע אֶת דְּבָרֵינוּ, וְיַעֲשֶׂה לָנוּ כְּדִבְרֵי חַיְיָ׃” „Őríteték meg a mentélynek s az ottáruak öviretét.”
A mentélynek s a benne elhelyezett ottáruak hi öviretét birta Isten Ábraháma is családjára. Ahón főpap együgyűsége nem tudott volna megfelelni e sokoldalú kötelességnek, amennyiben kivülvöl is öviretbe volt szükség a mentélynek, hogy váraklan kámadás ne éjje art s hogy Istennek nemtörő hibás áldoratosok oda be ne viggének, de fontosabb feladata volt emel a mentély bensejében elhelyezett övirenek, melynek az ottáruok kirtaságára s az áldoratosoknak Isten által előírt kövirenek meinte való beemitékésára kellett felügyelnie. — Az övire öviretét is, kirtell vögynek, Istenünk e percertöl kezdve egy mentélyt birt, a család mentélyt, melynek éjsjében maradásra, felvirágására s boldogító veje mintén csak az Isten szolgálataiban helyesítettt hi, odaadó öviretöl van felkértelve. — Én, kirt. vögynek, kivülvöl övire mentélyt, kiven gondoskodnik arról, hogy art az élet vitarai meg ne ingassák, s élet mekkkel figyel arra, hogy az áldorot, mely e mentélybe vitékik, ne a változhatatlan kövireméséj éviretével, hanem örömbölyes nívvel vitéssék oda; Én, kirt. feladata, hogy a világ sejében mekér kirtelnék s fávadorások köviretette gondoskodjék család mentélynek éjsjében maradásáról, kirtatással, örömmel, odaadással végerre min kirt, mert nem szabad felednie, hogy arit vögyök s fávadorik, kirt Isten rendelt övirek, hogy család mentélynek firtatásában övirek sejtésére legyen. — Én, kirt. ara, nagyobb s megerősebb feladat vart, mert nemcsak a mentély bense kirtaságait kell gondoskodnia, Isten előtt sejtésnek nemcsak hi szolgálattelvő kirtára lesz, hanem áldoratosokat is kell beemitéknie Istennek ottáruak, melyek az én

felügyeletük legyen bízva; hozzá meg ezen időzítoket önművelés, mivel, bá-
mily napok, bármily számok legyenek i azok; tegye ezt erőt tudással, hogy általa
férgét boldogítja s önmaga számára Estennék utabvaró időzítok fogja kiérdemelni.
Ne mostohája, ne csak rokona, de szerető édes anyja legyen ferge gyermekeinek.
Látni, ki az anyátlan árvákat el nem hagyja, Ők vendégek számukra, hogy helyette
sitája legyen e földön. Ők mily boldogító éres fogja eltölteni az Ők nevet, midőn
a gyermekek nem fognak féltelmükben viszárvanítani, hanem minden csekélyke
bajukban is Őkhez fognak színni, most tudják, hogy az Ők részvevő, igazán
szerető nevében grógrító határozat találunk féjdelmükre, s áldólag fogják
emléteni mindenkort az Ők nevet. — הנהיגו יום אהי לזן אהבה ויר אהלי Töve
kedjének tehát közös nével oda látni, hogy a családienték kiterő szilárdítség
s benső fénye sokse nemveden csatlak, s akkor boldogok legyenek, most
Estennék díszépe fog lebecsítik a nevelégre s meg fogja ezt óvni minden
bajját. Amen.

Budapestben 1881. VIII. 8. J. 4. Zórákot.

Acemstein Salamon (két gyermekes özvegy) és lány Johanna.

Esketici bevis.

"אשר יראו ויאמרו ויאמרו ויאמרו", üdv aroknak, kik gáncsalan utolján járnak,
 kik Istennek tanait követik." Üdvötleges napokat élnek és boldogok azok, kik mindegy
 cselekedésükben kötelesek s nem adnak okot a gáncsokhoz. — A szótárköltő
 erre irányával fordult önköz, ki. Jézus, ez impséges irában, midőn
 szívük közzelmezzel telve, midőn talán hisz kedőlygel tekintenek a jövő elé,
 melynek alakulását szíri komoly borítja, melyen keresztül emberi nem
 hatóhat, midőn csak az édes remény fátján át láthatják az örömeiket, de fé-
 telennel gáncsok a bekövetkező bánat óráira. E napok és percek
 ben, midőn isten elé állnak, hogy megpóssák az egész életre szóló fejezet, most
 midőn a szív lefagyóhanyabb s nemis fogadalmak iránt, tartam övök elé a
 szótáros irait, hogy azt megpóssolják s kövessék. — "אשר יראו ויאמרו ויאמרו" Valóban
 üdv aroknak, kiknek utai gáncsok! Boldogok azok, kik életüket igaz
 rendszerbe, öves tetteiket oly midőn vitézik végbe, hogy arokon az emberek
 fején, igaz tekintete meg nem akadhat, midőn nem kell félteni a gáncsok
 mivel cselekedéseiket illetik, nem kell tartani a várszárdó pillan-
 tároktól, melyek mindenképp csak hibát keresnek. Bizom, üdv aroknak, kiket
 semmi sem lehet gáncsolni; boldogok azok, kik cselekedésük s gondolkodásuk
 ban kötelesek. — Ezen üdvötleges állapot aromban csak azok érhetik el,
 "אשר יראו ויאמרו ויאמרו" kik isten tanait követik; kik pillanatok sem féltek meg
 Istennek szeretetéről s hatalmáról, mely jutalmuk, de büntet is; kik minden
 cselekedésükben megpóssolják azt, melyen Istennek szeretés tette végére.

Ezen, Istene irányított folytonos figyelemmel vége én költőhatáramat szívem,
szív. válogatás, azon pravakab, miket e szent figy. megközelítéssel arányhoz intés:
"Légy nekem szentelve." Minth Istent adományját, minth szent bulajdant tekintve
nevet, tartson lávól köte mindent, ami bit okorhatna neki, s becsünye meg
öt mindenképpel. S én, bit. ara, ne feledeje soha, hogy én e percertől kezd-
ve Istent stöth van szentelve annak, kikerz zive vauródik, tehát egyedül az ő
szentelt bulajdantnak tekintve megát, zivének minden jobbanságra, keltének
minden kivánságra egyedül az ő boldog megelődésére legyen irányítva.
Eve figyelemmel öntök mindketten s végerreik istennel arófelatáiban min-
den celekvésüket, akkor egész életük boldog leend, mert családí életük
ben nem talál senki sem gáncsolni valót. Amen.

Andapszken 1891. VIII. 12. J. u. 3 órákor.

Reicher Miksa - Geiger Józsa.

Esketési beszéd.

Ahitatnálté imában fohászkodunk hozzá Istennünk, hogy leküzdözzük
 menyélti áldásodat aron szent frigyra, melyet ez ifjú pár a Te szíved elött
 kért megkötni. ^{Teljesen} Fogadj kegyesen fopadalmunkra, erősítsd szívüket, kisérd őket
 jószáppal minden léptükben, hogy a homi pályán, melyet együtt ökapta
 befutni, az úd s igaz boldogság fényes sugarai ragyogassák be minden
 utjukat. Amen.

Tint. jegyesek. Hittözeink egyike, a boldog házasságot fényesít s aron farró
 sál akorván jelenni, a következőt bevéli el. Bevéperteltt a szeretés min képs,
 saarósi fényében isrott az egy mindenség s üdötlyes napokat élt az első em-
 berpár a paradicsomban. Ekkor istennünk hozzá kért együtt az angyalok menyéji
 zerege, melyből kivált egy csoport s panasznal járult isten elé; mondván: „Nem lehet,
 oh Uram, tartós az emberpár boldogsága, mert hiszen lesz önmegátó s nő; békétlen-
 séget fog kedvelni a férfiu.” Erre isten leküldé az angyalok királyát, ki a farró me-
 retet úd virágát plántálta a nő szívébe, s az igazság íretét ülteté a férfiuéba, mire
 az angyalok zerege kímében zengette a dicsőítés szavait: (D/11, 3) IREO, NKI 30A
 18, „keret és küsző találatokhoz, igazság és béké csökölyök egyaránt”

Keret és igazság, ez aron két katalmas orlop, melyen a boldog házasságot mindáig
 építete nyugszik; ez aron két östálló angyal, mely támpallónal östököl a boldog-
 ság rónáskeletjének a pályáján, s meg nem enged, hogy behatolhasson oda a kitén-
 ség s békétlenség, melyet megvonják a nemes virágok erőkezeitől az életvesztés
 s a földi paradicsom zivár puortaságát derít elő. Hisz a keret nem támpalló

költi be s kelleszi a nő rivit, míg az igazság melege: fénye világos a férfii
leblében, addig a hitvesi kücsök s a családi béke üdítő lombosítóra folyton virul.
mi fog a boldogság cseppjének cseppjei ös sudarán. -

Erist igaz vallásos örömmel üdvöztöm öntek, tiszt. /egyet, kik megkölték énben
előtt ment foggyúrtak, sűrűk s barátait üdvöztetéseiket kisérvé hitvesen lep-
hetnek a pályára, nyugodtan tekintetnek az élet csalódásteljes kudarcai
elő, mert rövid múltjuk birtosítja boldogságukat, jövősi üdvül szíváit
immár macukkal tarták.

Mint a drága kevet, mely sok illatos virág sivatjainak finom szagát esse-
siti megáiban, így, egyedül önből, tiszt. ara, a nőiség minden nép tulajdona,
melyek koronájának legbecsebb gringyere: a szeretet. Rivének kö' öröme
indította őnt arra, hogy szeretete lágyát követve, a világ fénye, a hit kor-
sija, a letörés lármája nem ringathatták boldog álomba szivét, kecsordok
a nagy világ lapsain s tányépfüstjéit, inkább akart boldog mint imregett lenni,
mert szeretni is szereteteni, egyedül ez ad örök boldogságot. Örökjél híven
e szeretete főtött, ne engedje, hogy a családi csendes ottáron lehadjon annak ment
lára, s az meg fogja árnini az én kücsöket minden nép is jó isánt, kücsöket szeretke-
hez, mely egyedüli feltétele az zavarban családi boldogságuk. -

Ánide teljes bíralommal fordulok önhöz is, tiszt. völegy, önhöz, ki lehetősége
s lehetetlen biórgalmával minis oly magas polóra küzdötte főt megát,
hol a legpélebb köntben élvezheti emberláraai bécsüleit, önhöz, ki az

emberi legerényjéből kivevő, az isteni viselkedés - az igazság - szabályok-
ban költendő nemer fávadorást kírte ki ílete végül, kit az igazság felbec-
sítésben a világ viszonyait meg nem gátol, ki megmutatta mári art, hogy
egyszerű tud évről az ártatlanul szenvedőkkel s részvétel tartó le a kétségbees-
tek arcról a fájdalmas könyvet. Az igazság eme melege fénye világosan
csatázi kirkelyén is, s az nem fogja engedni, hogy a boldogság megrontja - a
Békéltetés komoly - költse be csöndes otthonát.

E veresítő csillagokat ne tévesse el önök soha szem elöl, s akkor életük
boldog lesz, s földi pályájukon kisérti fogja önököt szeretőknek is
barátainak örömeinek: *Je, wlo, s, i, e, j, s, m, k, i, 701.* Szeretlek is Hűség kálálkoz-
tak, igazság is Péter szolgálatját egymást. Amen.

Rudapest 1821. VII. 14. J. e. 1/10 órákor.

D. Guthi Loma is Füredi Erdet.